

Sygn. akt VI U 396/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska – Kasa

Protokolant: starszy protokolant sądowy Aleksandra Łaszuk

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy M. R.

przeciwko Z. w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. R. od decyzji (...)w W. z dnia 29 lipca 2019r. nr: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 29 lipca 2019r. nr: (...) w ten sposób, że postanawia przyznać odwołującemu M. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 lipca 2019r. do 05 lipca 2019r.

Sygn. akt VI U 396/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2019 r., (...)w W. odmówił M. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z posiadanej dokumentacji wynika, że w okresie niezdolności do pracy orzeczonej na zaświadczeniu lekarskim o czasowej niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r., w dniu 17 czerwca 2019 r. ubezpieczony zgłosił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej.

(decyzja Z. (...) z dnia 29 lipca 2019 r. – akta rentowe)

Dnia 21 sierpnia 2019 r. ubezpieczony M. R. złożył odwołanie od powyższej decyzji Z. (...) z dnia 29 lipca 2019 r., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do zasiłku za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że w okresie od dnia 17 czerwca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r. nie prowadził faktycznie działalności, nie uzyskał żadnych przychodów, nie poniósł żadnych kosztów.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy powtórzył swą argumentację zawartą w uzasadnieniu skarżonej decyzji z dnia 29 lipca 2019 r.

(odpowiedź na odwołanie – k. 2-2v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. R. był zatrudniony do dnia 30 czerwca 2019 r. w Hotelu (...) na stanowisku zastępcy kierownika recepcji.

(okoliczność bezsporna)

Ubezpieczony przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresie od dnia 1 czerwca 2019 r. do dnia 14 czerwca 2019 r. oraz od dnia 15 czerwca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r.

(dowód: zeznania odwołującego M. R. protokół z rozprawy z 3 marca 2020 r. – k. 12 verte)

M. R. w dniu 17 czerwca 2019 r. zarejestrował działalność gospodarczą pod nazwą TS FLOTA M. R.. Ubezpieczony nie prowadził faktycznie tej działalności i nie uzyskiwał żadnych przychodów z tytułu zarejestrowanej działalności. Dokonał jedynie czynności formalnej jej zarejestrowania. Do prowadzenia działalności i uzyskiwania korzyści wymagane było zdanie egzaminu na certyfikat i otrzymanie licencji przez odwołującego, który miał mieć miejsce w dniu 21 marca 2020 r. M. R. prowadził czynnie działalność gospodarczą od połowy października 2019 r., a pierwsze dochody z tego tytułu uzyskał w listopadzie 2019r.

(dowód: wpis z (...) k. 25, zeznania odwołującego M. R. protokół z rozprawy z dnia 3 marca 2019 r. – k. 12v, podatkowa księga przychodów i rozchodów – czerwiec 2019 r. – k. 17, deklaracja dla podatku towarów i usług za czerwiec 2019 r. – k. 18 - 20)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron oraz w oparciu o zeznania odwołującego M. R., którym Sąd dał wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie było odwołanie M. R. od decyzji organu rentowego odmawiającej przyznania mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r. w związku z wykorzystaniem przez niego zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem.

W pierwszej kolejności należy wskazać na regulację zawartą w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2014 roku, poz. 159), zgodnie z którą ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Rozważania, w przedmiotowej sprawie, należy rozpocząć od analizy unormowań zawartych w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zgodnie z art. 17 ust. 1 tej ustawy ubezpieczony wykonujący

w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Z kolei art. 17 ust. 3 tej ustawy mówi, że okoliczności z ust. 1 ustala się w trybie z art. 68, a więc w trybie kontroli przez (...).

Organ rentowy, w niniejszej sprawie odmówił odwołującemu prawa do zasiłku chorobowego za okres jego niezdolności do pracy wymieniony w skarżonej decyzji z uwagi na rozpoczęcie przez niego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w dniu 17 czerwca 2019 r.

Wskazany, jako podstawa prawna skarżonej decyzji art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej przewiduje dwie przesłanki utraty prawa do zasiłku: wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, bądź też wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem. Należy wskazać, że stwierdzenie choćby jednej z tych przesłanek wystarczy do uznania utraty prawa do zasiłku chorobowego (tak też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010 roku, sygn. akt III UK 71/09). W przedmiotowej sprawie organ rentowy powołał się na

wykorzystywanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 listopada 2009 roku, sygn. akt I UK 140/09, wskazał, że wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy jest zawsze wykorzystywaniem zwolnienia niezgodnie z jego celem. Celem zwolnienia od pracy jest zaś odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy. W jego osiągnięciu przeszkodą może być zarówno wykonywanie pracy zarobkowej (co przesądził ustawodawca), jak i inne zachowania ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję.

Przez pracę zarobkową należy rozumieć wszelką pracę zarobkową wykonywaną na każdej podstawie prawnej albo bez takiej podstawy (praca na czarno), bez względu na wymiar czasu takiej pracy. Natomiast za wykorzystanie zwolnienia od pracy niezgodnie z jego celem uważa się nieprzestrzeganie wskazań lekarskich, np. nakazu leżenia w łóżku, zakazu wykonywania różnych prac domowych, pracę w ogrodzie lub w gospodarstwie rolnym itp. lub wręcz wykorzystywanie tego zwolnienia dla innych celów niż leczenie (por. Z. Salwa, Nowe przepisy o zasiłkach chorobowych, w: PiZS 1999/9/16 - tom 1). Są to dwie niezależne od siebie przesłanki, do utraty prawa do zasiłku wystarczy zaistnienie jednej z nich.

M. R. w okresie zwolnienia lekarskiego z tytułu niezdolności do pracy, wydanego na okres od dnia 1 czerwca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r. dokonał jedynie formalnej czynności złożenia wniosku o zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego towarów.

Zdaniem Sądu w decyzji odmawiającej M. R. prawa do zasiłku chorobowego za okres sporny organ rentowy niesłusznie wskazał, że powód podejmując prowadzenie własnej działalności w okresie orzeczonej niezdolności do pracy i otrzymywania z tego tytułu zasiłku chorobowego wykonywał pracę zarobkową co stanowi przesłankę wystarczającą do utraty prawa do zasiłku chorobowego. Nie ma przy tym znaczenia, iż powód nie osiągnął dochodu z prowadzonej przez siebie działalności. Zdaniem organu rentowego podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej nie przesądza o osiągnięciu dochodu bowiem działalność jest podjęta i prowadzona na własny rachunek i ryzyko przedsiębiorcy.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego ubezpieczony nie wykonywał czynności zarobkowych.

Zdaniem Sądu należy odróżnić czynność nawiązania samego stosunku prawnego polegającego na zarejestrowaniu działalności gospodarczej od konkretnych działań w sensie pracy zarobkowej w ramach tej działalności. W niniejszej sprawie odwołujący wbrew twierdzeniom organu rentowego nie wykonywał czynności zarobkowych.

W opinii Sądu fakt złożenia przez powoda wniosku o zarejestrowanie działalności gospodarczej oraz wskazanie przez ubezpieczonego we wniosku daty rozpoczęcia prowadzenia działalności na dzień przypadający w okresie orzeczonej niezdolności do pracy i otrzymywania w tym czasie zasiłku chorobowego, nie stanowi przesłanki do pozbawienia ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego. Sąd Rejonowy w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 czerwca 2008 r. sygnatura akt III UK 11/08, iż

o zakwalifikowaniu wykonywania określonej czynności jako „pracy”, nie decyduje charakter stosunku prawnego, na podstawie którego są one wykonywane, ale rodzaj tych czynności. Zdaniem Sądu sama czynność zarejestrowania przez powoda działalności gospodarczej

z zamiarem jej prowadzenia w przyszłości, natomiast bez jej faktycznego prowadzenia

i osiągnięcia z niej korzyści majątkowych w okresie pobierania zasiłku chorobowego nie stanowi żadnej z przesłanek z art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i nie może przesądzać o pozbawieniu prawa do zasiłku chorobowego.

Powód w okresie pobierania zasiłku chorobowego nie uzyskał żadnego przychodu

z tytułu zarejestrowanej przez siebie działalności gospodarczej. Organ rentowy nie przedstawił natomiast żadnych dowodów świadczących o tym, że powód w okresie od dnia 17 czerwca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r. uzyskał z zarejestrowanej działalności jakikolwiek dochód

i wykonywał konkretne czynności w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej – co mogłoby stanowić przesłankę do utraty prawa do zasiłku chorobowego.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd doszedł do przekonania, że odwołujący uprawdopodobnił, że nie wykorzystał zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem. Nie budzi wątpliwości, że odwołujący dokonał jedynie formalnej czynności złożenia wniosku o zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia transportu drogowego towarów.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż powinno mu zostać przyznane prawo do zasiłku chorobowego za okres sporny.

Uwzględniając powyższe rozważania, w ocenie Sądu należało zmienić decyzję(...) w W. z dnia 29 lipca 2019 r., (...)w ten sposób, że przyznać odwołującemu M. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 5 lipca 2019 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.